

1. PMĮ 57 straipsnio apibendrintas paaiškinimas (komentaras):

57 straipsnis. Finansinės apskaitos tvarkymo reikalavimai

1. Mokesčio mokėtojų finansinė apskaita privalo būti tvarkoma taip, kad ji teiktų pakankamą informaciją pelno mokesčiui apskaičiuoti.

(pagal 2021 m. lapkričio 23 d. įstatymo Nr. XIV-686 redakciją; taikoma nuo 2022 m. gegužės 1 d.)

Komentaras

1. Vieneto apskaitoje visos ūkinės operacijos turi būti pagrįstos apskaitos dokumentais, kurie turi būti surašomi ūkinės operacijos metu, joms pasibaigus ar įvykus. Duomenys apie ūkines operacijas laiku turi būti įrašyti į vieneto pasirinktus apskaitos registrus. Vienetų finansinė apskaita turi būti tvarkoma taip, kad ji teiktų pakankamos informacijos ne vien tik finansinėms ataskaitoms sudaryti, bet ir pelno mokesčiui apskaičiuoti.

2. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymu, vieneto vadovas organizuoja vieneto apskaitą kad tinkamai būtų apskaitytos sąnaudos ir pajamos pelno mokesčiui apskaičiuoti.

2. Mokesčio mokėtojai finansinę apskaitą tvarko vadovaudamiesi Finansinės apskaitos įstatymu ir kitais teisės aktais, reglamentuojančiais finansinės apskaitos tvarkymą.

(pagal 2021 m. lapkričio 23 d. įstatymo Nr. XIV-686 redakciją; taikoma nuo 2022 m. gegužės 1 d.)

Komentaras

1. Visi vienetai finansinę apskaitą privalo tvarkyti vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymu. Apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, taikomos tik tos finansinės apskaitos nuostatos, kurios neprieštarauja PMĮ nuostatoms.

2. Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad vieneto apskaitą tvarkantys asmenys tvarko, apskaito ir registruoja ūkines operacijas laikydamiesi Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatyme ir taikomuose standartuose nustatytų reikalavimų, subjekto vadovo nustatyta subjekto ūkinių operacijų registravimo ir vertinimo tvarka.

3. Pelno mokesčiui skaičiuoti vienetas gali naudoti finansinėje apskaitoje naudojamus visuotinai pripažintus pajamų, sąnaudų pripažinimo, atsargų įkainojimo būdus, jei šis Įstatymas nenustato ko kita.

(pagal 2021 m. lapkričio 23 d. įstatymo Nr. XIV-686 redakciją; taikoma nuo 2022 m. gegužės 1 d.)

Komentaras

1. Pajamos ir sąnaudos apskaitoje bei finansinėse ataskaitose gali būti pripažįstamos pagal pajamų ir sąnaudų kaupimo apskaitos principą, pagal pinigų apskaitos principą ir kitus finansinės apskaitos tvarkymą reglamentuojančiuose dokumentuose nustatytus principus.

2. Kaupimo apskaitos principas numato, kad pajamos laikomos uždirbtomis tada, kai produkcija yra parduota, o paslaugos suteiktos neatsižvelgiant į tai, ar pirkėjai už šias prekes (paslaugas) sumokėjo, ar ne.

Iš anksto gauta įmoka už ateityje parduotiną produkciją (paslaugas) yra laikoma vieneto įsipareigojimų pirkėjams padidėjimu ir neturi būti registruojama kaip uždirbtos pajamos.

Pavyzdys

Klientas už numatomas jam suteikti paslaugas 2022-01-10 vienetai pervedė 2000 EUR avansą. Vienetas faktiškai paslaugas klientui suteikė 2022-03-23. Vienete, gavus išankstinę kliento įmoką, padidėja pinigų suma, kuriais vienetas disponuoja ir atsiranda skola klientui. Šiuo atveju avanso gavimo faktas negali būti pajamų pripažinimo pagrindas. Vienetas, 2022-03-23 suteikęs numatytas paslaugas, klientui turi išrašyti sąskaitą ir apskaitoje turi užregistruoti pajamas bei skolos sumažėjimą klientui.

3. Laikantis kaupimo apskaitos principo, sąnaudos apskaitoje užregistruojamas tada, kai patiriamos, neatsižvelgiant į tai, kada išleidžiami pinigai. Patirtomis sąnaudomis laikoma sunaudotas turtas bei gautos paslaugos, susiję su ataskaitiniu laikotarpiu uždirbtomis pajamomis. Kadangi pajamos uždirbamos parduodant produkciją arba suteikiant paslaugas, todėl sąnaudomis pripažįstama tik ta turto išlaidų dalis, kuri buvo skirta parduotai produkcijai pagaminti ar paslaugoms suteikti.

Pavyzdys

Vieneto mokestinis laikotarpis sutampa su kalendoriniais metais. Vienetas visiems 2022 metams išsinuomojo patalpas. Už šių patalpų nuomą vienetas 2021-12-01 iš anksto sumokėjo 12000 EUR. Vadovaujantis duomenų kaupimo principu, pinigų išleidimas ir sąnaudų priskyrimas apskaitoje registruojami visiškai neatsižvelgiant į vieną ir kitą. Vienetas, iš anksto sumokėdamas už patalpų nuomą, patyrė piniginių išlaidų, tačiau šios išlaidos nėra skirtos 2021 m. gruodžio mėnesio pajamoms uždirbti, nes minėtomis patalpomis vienetas galės naudotis tik ateinančių ataskaitinių laikotarpių.

4. Vienetai, pajamas pripažįstantys pagal pinigų apskaitos principą, pajamas pripažįsta faktiškų įplaukų gavimo momentu, o sąnaudas pripažįsta pagal kaupimo apskaitos principą, tačiau, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, pripažįstamos tik tos sąnaudos, kurios susijusios su įplaukais, faktiškai gautomis per mokestinį laikotarpį.

Pavyzdys

Vienetas (individuali įmonė) per 2021 m. mokestinį laikotarpį realizavo prekių už 25 000 EUR. Tačiau pirkėjai už pateiktas prekes iki mokestinio laikotarpio pabaigos sumokėjo tik 22 000 EUR. Realizuojant produkciją iš viso buvo patirta sąnaudų 21 500 EUR.

Užpildant metinę pelno mokesčio deklaraciją, gautoms įplaukoms (22 000 EUR) uždirbti patirtos sąnaudos bus ne visa 21 500 EUR suma, o mažesnė, t. y. tik tos sąnaudos, kurios susijusios su įplaukais (22 000 EUR), faktiškai gautomis per 2021 metus.

5. Prekių pardavimo, atliktų darbų ar paslaugų atlikimo faktai turi būti įforminti atitinkamais dokumentais. Pagal Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymą apskaitos dokumentais privaloma fiksuoti įvykusias ūkines operacijas. Dokumentai turi būti surašomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansinės apskaitos įstatymo 6 straipsniu.

6. Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gegužės 29 d. nutarimą Nr. 780 „Dėl Mokesčiams apskaičiuoti naudojamų apskaitos dokumentų išrašymo ir pripažinimo taisyklių patvirtinimo“ visų prekių ar kito turto tiekimo (paslaugų teikimo) faktai turi būti įforminti sąskaitomis faktūromis arba PVM sąskaitomis faktūromis. Kai kuriais atvejais vietoj sąskaitos faktūros ar PVM sąskaitos faktūros naudojami laisvos formos apskaitos dokumentai.

7. Jeigu po prekių tiekimo arba paslaugų teikimo įforminimo pasikeičia tų prekių ar paslaugų apmokestinamoji vertė ir (ar) kiekis, suteikiamos įvairios nuolaidos (kiekio, apyvartos ar pan., išskyrus finansines nuolaidas), prekės (ar jų dalis) grąžinamos, prekių (ar jų dalies) arba paslaugų atsisakoma ar dėl kokių nors kitų priežasčių keičiasi pirkėjo (kliento) mokėtinas atlygis, prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas privalo pirkėjui (klientui) išrašyti kreditinį dokumentą, kuriuo įforminami minėti aplinkybių pasikeitimai.

8. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 83 straipsnio nustatyta tvarka šalių susitarimu aplinkybių pasikeitimas gali būti įformintas ne prekių tiekėjo ar paslaugų teikėjo išrašomu kreditiniu dokumentu, o pirkėjo (kliento) išrašomu debetiniu dokumentu, jeigu pirkėjas (klientas) yra PVM mokėtojas.

9. Prekių pardavėjas, išrašęs kreditinį apskaitos dokumentą (pvz., kreditinę sąskaitą faktūrą ar PVM sąskaitą faktūrą) arba iš pirkėjo gavęs debetinį apskaitos dokumentą, atitinkamai turi koreguoti pajamas ir sąnaudas.

9.1. Prekių grąžinimo atveju, prekių pardavėjas gali:

– mažinti pajamas to mokestinio laikotarpio, kurį tos prekės buvo parduotos, atitinkamai tų prekių įsigijimo verte mažinti sąnaudas arba

– mažinti pajamas to mokestinio laikotarpio, kurį pagal išrašytą kreditinį ar debetinį apskaitos dokumentą tos prekės yra grąžinamos, ir tų prekių įsigijimo verte mažinti sąnaudas.

Analogiškos nuostatos taikomos ir prekių pirkėjui.

9.2. Kitais atvejais, po prekių tiekimo arba paslaugų teikimo pasikeitus aplinkybėms (pvz., suteikus įvairias nuolaidas, pirkėjui atsisakant suteiktų paslaugų, sumažėjus kainai dėl netinkamai atliktų paslaugų ir kt.) prekių pardavėjas ar paslaugų teikėjas turi mažinti / didinti pajamas ir atitinkamai koreguoti sąnaudas to mokestinio laikotarpio, kurį prekės buvo parduotos arba paslaugos suteiktos.

Analogiškos nuostatos taikomos ir prekių ar paslaugų pirkėjui.

Pvz., Įmonė 2022 metais suteikia nuolaidas 2021 metais parduotoms prekėms, tai skaičiuojant pelno mokestį už 2021 metus, iš įmonės uždirbtų pajamų atimamos jos suteiktos prekybos nuolaidos.

10. Atsargos – trumpalaikis turtas (žaliavos ir komplektuojamieji gaminiai, nebaigta gamyba, pagaminta produkcija bei pirktos prekės, skirtos perparduoti), kurį įmonė sunaudoja pajamoms uždirbti per vienerius metus arba per vieną įmonės veiklos ciklą. Įsigytos ar pagamintos atsargos apskaitoje registruojamos įvertinus jas įsigijimo (pasigaminimo) savikaina.

Sudarant finansines ataskaitas, atsargos įvertinamos įsigijimo (pasigaminimo) savikaina arba grynąja galimo realizavimo verte, ta, kuri iš jų yra mažesnė. Atsargų nukainojimo sumos iki gryniosios galimo realizavimo vertės, skaičiuojant apmokestinamąjį pelną, nepriskiriamos leidžiamiems atskaitymams, nes šios sąnaudos nėra patirtos pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti.

Atsargų įsigijimo savikaina jas perkant iš kitų asmenų turi būti nustatoma prie jų pirkimo kainos pridėdant visus su pirkimu susijusius mokesčius bei rinkliavas (išskyrus PVM), gabenimo, paruošimo naudoti bei kitas tiesiogines išlaidas, susijusias su atsargų įsigijimu bei atimant gautus pirkimo diskontus ir nuolaidas (išskyrus finansines nuolaidas, kurios priskiriamos finansinėms pajamoms tą laikotarpį, kada jomis faktiškai pasinaudojama). Jei gabenimo, sandėliavimo ir pan. išlaidos yra palyginti nedidelės ir sąlyginai pastovios atskirais laikotarpiais, jos gali būti priskiriamos ne atsargų įsigijimo savikainai, o laikotarpio veiklos sąnaudoms.

Atsargų pirkimui arba nebaigtų vykdyti sutarčių finansavimui skirtų skolintų sumų palūkanos priskiriamos atsargų įsigijimo savikainai, jei atsargų įsigijimo laikotarpis yra ilgesnis kaip vieneri metai. Šiame punkte minimų paskolų kategorijai gali būti priskirti tik tokie vieneto kreditavimo atvejai, kai kredito institucija, kredituojanti vieneto atsargų įsigijimą ar sutarčių įvykdymą, pati (ne per vienetą) sumoka vieneto tiekėjams ar rangovams.

Atsargų pasigaminimo savikaina turi būti nustatoma prie pagrindinių medžiagų, žaliavų ir komplektuojančių gaminių, sunaudotų gaminant šias atsargas (produkciją), įsigijimo savikainos pridėdant tiesioginio darbo išlaidas, patirtas gaminant tą trumpalaikį turtą. Į atsargų pagaminimo savikainą turi būti įtraukta ir atitinkama netiesioginių (pridėtinių) gamybos išlaidų dalis, nustatoma pagal pasirinktą paskirstymo kriterijų.

Apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, taikomas atsargų įkainojimo būdas, kuris pasirenkamas vadovaujantis finansinę apskaitą reglamentuojančiais teisės aktais, kuriuos vienetas taiko sudarydamas metinių finansinių ataskaitų rinkinį.

4. NETEKO GALIOS

(pagal 2021 m. lapkričio 23 d. įstatymo Nr. XIV-686 redakciją; taikoma nuo 2022 m. gegužės 1 d.)